توسعه ایرانی
روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا
مدیرمسئول: مسعود حیدری
زیرنظر شورای سردبیری
مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۶۶۹۵۶۶۰۰(۰۲۱)
نشانی سایت: toseeirani.ir
اینستاگرام: @tosee_irani
ایمیل: toseirani@gmail.com

منهای فوتبال

چالش لیگ و تیم ملی بسکتبال

بیست و هفتمین دوره رقابت‌های بسکتبال لیگ برتر در حالی از ۱۰ مهر آغاز شد که در میانه راه نیم‌فصل نخست این مسابقات، تیم ملی بسکتبال هم باید مهیای حضور در رقابت‌های انتخابی جام جهانی شود و به همین منظور وارد اردوی آماده‌سازی خواهد شد. تشکیل اردوی تیم ملی بسکتبال قطعا باعث ایجاد وقفه در پیگیری منظم دیدارهای باشگاهی می‌شود اما اینکه این وقفه از چه زمانی آغاز شود، موضوعی است که سازمان لیگ بسکتبال و کادر فنی تیم ملی هنوز در مورد آن به توافق نرسیده‌اند. رقابت‌های انتخابی جام جهانی در قالب پنجره‌های مختلف دنبال می‌شود. تیم ملی بسکتبال ایران در پنجره نخست این مسابقات دو دیدار با تیم ملی عراق خواهد داشت که به ترتیب ۶ و ۹ آذر در تهران و عراق برگزار می‌شوند.

۱۲ آبان پیشنهاد اولیه «سوتیریس مانولوپولوس» برای در اختیار گرفتن شاگردانش در اردوی تیم ملی بسکتبال است یعنی یک ماه پیش از آغاز پنجره اول انتخابی؛ این تاریخ اصلا مورد قبول سازمان لیگ بسکتبال نیست چراکه تا آن زمان تنها دیدارهای هفت هفته ابتدایی لیگ برتر برگزار شده و نیم‌فصل نخست هنوز به سرانجام نرسیده است در حالی که سرمربی یونانی تیم ملی تاکید دارد در همین تاریخ و نهایت ۱۶ آبان، اردونشینان را در اختیار بگیرد.

طبق برنامه زمان‌بندی نیم‌فصل نخست فصل جاری لیگ برتر بسکتبال، دیدارهای هفته یازدهم و پایانی نیم‌فصل ۲۲ آبان برگزار می‌شود. برای سازمان لیگ اینگونه بهتر است که پرونده این نیم‌فصل بسته شود سپس اردوی تیم ملی آغاز شود یا نهایت اینکه برگزاری دیدارهای دو هفته پایانی یعنی دهم و یازدهم به بعد از دیدارهای رفت و برگشت با عراق موکول شود اما کادر فنی این تیم روی شروع زودتر اردو تاکید دارد. همین اختلاف نظر، چالشی زیرپوستی میان سازمان لیگ بسکتبال و تیم ملی ایجاد کرده است. با در نظر گرفتن این موضوع، سازمان لیگ قصد دارد برنامه هشت هفته ابتدایی لیگ برتر که یک هفته آن برگزار شده است را نهایی کند سپس با لحاظ کردن نظرات کادر فنی تیم ملی و توافقات نهایی، در مورد دیدارهای سایر هفته‌های نیم‌فصل نخست به جمع‌بندی برسد.

خبر

انتظار ستاره رئال

شاید اگر در پیراهن اتلتیک بیلبائو، ویارئال یا تیمی در این سطح در لالیگا به میدان می‌رفت، اوضاع فرق می‌کرد و کادر فنی فرصت بیشتری به اندریک می‌داد. در رئال مادرید آنقدر دغدغه و فشار وجود دارد که سرمربی تازه‌وارد این تیم، مهلت ریسک کردن نخواهد داشت و نمی‌تواند نتیجه یک تیم به بزرگی رئال مادرید را قربانی به میدان فرستادن ستاره‌ای جوان کند. این زاویه دید کادر فنی رئال است اما زاویه دید دیگری هم در این ماجرا داریم و آن هم به نگاه ستاره کم سن و سال برزیلی باز می‌گردد. وقتی دنیا را از چشم بازیکنی می‌بینیم که از فصل پیش تاکنون هنوز به میدان نرفته، قربانی را اندریک در می‌یابیم. نیمکت‌نشین به میدان نمی‌رود تا تیمش در رقابت با بزرگان قاره سبز دچار خسارت نشود. ستاره برزیلی رئال مادرید آخرین بار در هفته سی و هفتم فصل گذشته برای رئال مادرید بازی کرده است؛ یعنی بیش‌تر از ۱۴۰ روز قبل! مصدومیتی هم در کار نیست و این بازیکن کم سن و سال رئال را روی نیمکت کهکشانی‌ها می‌بینیم. انتظار می‌رفت گل‌هایش در برزیل یا دستکم تعدادی از آنها را به لالیگا بیاورد اما از آخرین گل اندریک برای مادرید، بیشتر از ۶ ماه می‌گذرد.

به دوران رونالدو نازاریو بازمی‌گردیم.. هنوز هم کسی را با او مقایسه نمی‌کنند. هنوز هم می‌گویند رونالدو نازاریو یک تافته جدا بافته در تاریخ فوتبال است. حتی چنین تافته جدا بافته‌ای هم کارش در اروپا را نه در رئال مادرید، بلکه در آیندهوون به طور جدی شروع کرد. آزمون و خطاهای رونالدو در اردیویسه رقم خورد. آنجا فرصت داشت به اندازه کافی به میدان برود و خودش را برای پیراهن‌های بزرگ‌تر آماده کند. اندریک اما چشم باز کرد و دید ناگهان باید برای پرافتخارترین تیم تاریخ لیگ قهرمانان اروپا گلزنی کند و اگر موفق به انجام این ماموریت نشود، تحت فشار قرار می‌گیرد. هستند رقبایی در ترکیب که بتوانند مثل این روزها اندریک را نیمکت‌نشین و منزوی کنند. در استعداد او تردیدی وجود ندارد. کافی است برای تایید این استعداد بزرگ، ویدئوی بازی‌های او قبل از پیوستن به رئال مادرید را مرور کنیم. هم رئال تیم بزرگی است و می‌تواند ستاره‌ها را از آنچه هستند، درخشان‌تر به تصویر بکشد و هم اندریک ظرفیت تبدیل شدن به یکی از ستاره‌های بزرگ دنیای فوتبال را دارد اما شاید پیوند آنها در این سن و سال ستاره برزیلی پیوندی اشتباه بود و نه برای رئال خوب تمام شد و نه برای اندریک! باید منتظر بود و دید آیا ژابی آلونسو تدبیری برای نجات این پدیده سلسائو دارد یا اینکه تصمیم گرفته او را به نیمکت تبعید کند.

فدراسیون و یک تصمیم چالش‌برانگیز درباره بازی مهم

دربی دور از پایتخت

آریا طاری

کج‌سلیقی، مهم‌ترین ویژگی است که سازمان لیگ طی چند سال اخیر درباره برنامه‌ریزی مسابقات باشگاهی فوتبال داشته است. برگزاری مسابقات در وسط هفته و اعلام نصفه و نیمه تقویم مسابقات تنها بخشی از این کج‌سلیقگی است. البته این بار مسئولان سازمان لیگ برای تقویم نصفه لیگ برتر دلیل دارند. دلیلش هم این است که بعد از هفته نهم، قرار است اردوی تیم ملی برگزار شود و فیفادی نوامبر در پیش است. بعد از آن هم باید سراغ جام حذفی برویم و درنهایت نوبت بار دیگر به لیگ برتر می‌رسد. همین مسئله باعث شده تا برنامه دیدارهای لیگ برتر تحت‌الشعاع قرار گیرد و تیم‌ها تا هفته نهم برنامه خود را بدانند. اما در شرایطی که مسئولان سازمان لیگ به دنبال نهایی کردن برنامه نیم‌فصل نخست هستند، یک چالش بزرگ را پیش روی خود می‌بینند. این چالش مربوط به برگزاری دربی است. یکی از مهم‌ترین مسابقاتی که هر سال هیچ اتفاقی نمی‌تواند حساسیت و هیجان آن را کم کند.

بر اساس قرعه‌کشی انجام‌شده در ابتدای فصل، دربی تهران قرار است در هفته دوازدهم به میزبانی پرسپولیس برگزار شود و برحسب ارزیابی‌های اولیه، این دیدار ۱۳ یا ۱۴ آذرماه قرار است به انجام برسد که محل برگزاری آن مورد سوال است. البته در جهان موازی محل برگزاری این مسابقه، هیچ رنگ و بویی از چالش ندارد. چراکه هم استقلال و هم پرسپولیس ورزشگاه‌های خودشان را دارند و از مدت‌ها قبل برای مهم‌ترین مسابقه فصل‌شان آماده می‌شوند. اما در واقعیت شرایط کاملا متفاوت است. استقلال و پرسپولیس که با شروع بازسازی طولانی ورزشگاه آزادی خانه به دوش شدند، فصل جدید را هم در همین شرایط آغاز کردند. به نحوی که ورزشگاه شهدای شهر قدس، میزبان دیدارهای خانگی سرخابی‌های پایتخت در لیگ بیست‌وپنجم بوده است. شاید برای مسابقات دیگر این ورزشگاه بتواند کار را راه بیندازد اما برای مسابقه‌ای مثل دربی، شهر قدس اصلا گزینه مطلوبی نیست. چراکه مسابقه حساسی مثل دربی، باید در ورزشگاهی برگزار شود که از زیرساخت‌های لازم و مناسب برخوردار باشد. اما نه ورزشگاه شهر قدس و نه ورزشگاه تختی شرایط این را ندارند که میزبان چنین مسابقه‌ای باشند و از طرف دیگر فعلا خبری از بازگشایی دوباره ورزشگاه آزادی نیست. به همین خاطر هم زمزمه‌های برگزاری دربی در جایی دور از پایتخت شنیده می‌شود.

در این بین از ورزشگاه امام خمینی اراک به عنوان جدی‌ترین گزینه میزبانی از دربی پایتخت نام برده می‌شود. ورزشگاهی که فصل گذشته هم میزبان بخشی از دیدارهای خانگی استقلال و پرسپولیس بود و دربی پایتخت هم در دور رفت در این ورزشگاه انجام پذیرفت. البته که سال گذشته هم این مسابقه آن‌طور که باید و شاید به دل ننشست و حال و هوایی که هواداران انتظار داشتند را به آنها هدیه نکرد. حالا دوباره در فاصله یک سال این ورزشگاه به گزینه اول سازمان لیگ برای برگزاری دربی تبدیل شده است. از آنجایی که آلومینیوم اراک هم در این هفته میزبان نیست، به نظر می‌رسد که باید برگزاری دربی در اراک را از حالا قطعی بدانیم.

از ورزشگاه امام خمینی اراک به عنوان جدی‌ترین گزینه میزبانی از دربی پایتخت نام برده می‌شود. ورزشگاهی که فصل گذشته هم میزبان بخشی از دیدارهای خانگی استقلال و پرسپولیس بود و دربی پایتخت هم در دور رفت در این ورزشگاه انجام پذیرفت

البته ورزشگاه پارس شیراز و ورزشگاه امام رضا (ع) مشهد که جزو ورزشگاه‌های مدرن کشور هستند هم برای میزبانی از دربی روی میز هستند. البته که فعلا انجام دربی در شیراز یا مشهد در حد گمانه‌زنی بوده و مذاکره رسمی در این زمینه صورت نگرفته اما با توجه به گنجایش دو ورزشگاه مذکور و البته کیفیت چمن آنها، گفته می‌شود که مسئولان پرسپولیس که میزبان مسابقه دربی در دور رفت هستند، امیدوارند که در یکی از این دو ورزشگاه امکان برگزاری دربی فراهم شود؛ هرچند امید اصلی آنها بازگشایی دوباره ورزشگاه آزادی است تا آنها مجبور نشوند سفری به مشهد یا شیراز داشته باشند. اما به نظر می‌رسد این یک امید واهی است و سرخ‌پوشان نباید به آن دل خوش کنند. باید دید سرانجام طی روزهای آینده و پس از اعلام برنامه ادامه مسابقات لیگ برتر، محل برگزاری دربی پایتخت، کدام ورزشگاه در کدام شهر خواهد بود.

دربی‌ای که دو تیم حاضر در آن اصلا عملکرد قابل قبولی نداشتند و از ابتدای فصل تا الان که تنها ۶ هفته از آن گذشته، سکوها را مقابل خود می‌بینند. هم وحید هاشمیان و هم ریکاردو ساپینتو با شعار «حیا کن رها کن» روبه‌رو شده‌اند و باید دید اصلا عمر حضور آنها روی نیمکت دو تیم به هفته دوازدهم می‌رسد یا نه. تا الان که هر دو سرمربی نمره قبولی نگرفتند و به نظر می‌رسد شانس ادامه کارشان به شماره افتاده است. شاید اگر آنها بتوانند در بازگشت به لیگ برتری به موقع به دست بیاورند، بتوانند حداقل دربی رفت را تجربه کنند و شانس‌شان را برای کسب پیروزی در یکی از مهم‌ترین بازی‌هایی که فرصت تجربه‌اش را دارند، به دست بیاورند.

چهره به چهره

سلام دوباره رئال به روزهای شیرین

لبخند در مادرید

نازنین دشتی

«آرامش»؛ واژه‌ای دوست‌داشتنی و محبوب که حال این روزهای رئال مادرید را توصیف می‌کند. تیمی که حالا با بحران خداحافظی کرده و با صدرنشینی در لالیگا ملی‌پوشان خود را به کشورهای‌شان فرستاده تا برای رسیدن به جام جهانی تلاش کنند. آرامشی که فراتر از مسابقات باشگاهی اسپانیا هم رفته و حتی در لیگ قهرمانان اروپا هم برای این تیم دیده می‌شود.

البته رئال فصل بدی را آغاز نکرد. این تیم از ابتدای فصل تا الان ۹ پیروزی در ۱۰ مسابقه به دست آورده اما شکست سنگین مقابل اتلتیکو مادرید باعث شد که بحران راهش را به جمع سفیدهای مادرید پیدا کند. آن شکست که با نتیجه پنج بر دو در ورزشگاه واندا متروپولیتانو رقم خورد، واقعا دردناک بود چون برای تیمی ثبت شد که سال‌ها ستاره درخشان فوتبال اسپانیا بود و ژابی آلونسو برای بازسازی آن قدم‌های خوبی برداشته است. اما حالا رئال در موقعیت ایده‌آلی قرار دارد و در بهترین شرایط ممکن به استقبال بازی‌های ملی رفته است. آنها نه فقط از نظر جایگاه در جدول، بلکه از نظر ذهنی هم در شرایط خوبی قرار دارند و می‌دانند که در بازگشت به مسابقات، دیگر همه چیز دست خودشان است و می‌توانند سرنوشتی که می‌خواهند را رقم بزنند.

البته که شکست سنگین (چهار بر یک) بارسلونا در سانچس پیسخوان مقابل سویا هم در صدرنشینی رئال بی‌تاثیر نیست. درواقع می‌توان گفت آبی‌واناری‌ها صدر جدول را کادوپیچ شده برای رقیب دیرینه فرستادند و رئال هم این هدیه را با آغوش باز پذیرفت. رئال مادرید در حال حاضر با دو امتیاز اختلاف نسبت به بارسلونا صدرنشین است و این اختلاف طی یک هفته و از فاجعه‌ای بزرگ به موفقیتی شیرین ایجاد شده است.

در لیگ قهرمانان هم اوضاع به کام سفیدپوشان است. آنها در قاره صدرنشین نیستند و تنها به دلیل یک گل کم‌تر نسبت به بایرن (هفت در برابر هشت) در رده دوم دیده می‌شوند، اما روحیه و انگیزه دوفاکتوری است که به آنها برای رسیدن به صدر جدول کمک خواهد کرد. تیم آلونسو حالا اعتماد به نفسش را دوباره پیدا کرده و قصد ندارد میدان را به سود رقبا خالی کند. به خصوص که این تیم نسبت به آنچه که سال گذشته بود، تفاوت‌های زیادی پیدا کرده است.

در رئال مادرید امسال، گولر پیشرفت زیادی داشته، هویسن تاثیر بیشتری روی عملکرد تیم دارد و شوامنی نیز سطح بالاتری از خود را نشان داده اما تفاوت اصلی این تیم را باید در ستاره‌ای دید که پس از سال‌ها رویاپردازی پوشیدن پیراهن رئال مادرید به این تیم پیوست و با کوله‌باری از انتظارات و امیدها در ترکیب تیم قرار می‌گیرد. کیلیان امباپه مهاجمی است که اسلحه اصلی ژابی آلونسو به شمار می‌رود و از همان نخستین روزهای حضورش در رئال، رکوردهای زیادی را هدف شلیک خود قرار داد. برای ژابی اما بیشتر از این رکوردشکنی‌ها، قدرت این بازیکن است که اهمیت دارد. مهاجمی که در زمان آنچلوتی هم گل می‌زد اما محتاط‌تر بازی می‌کرد و حالا همان گلوله آتشینی است که هواداران انتظار داشتند.

البته به تازگی نگرانی‌هایی درباره امباپه ایجاد شده است. او که در دیدار برابر ویارئال مچ پایش پیچ خورد، نتوانست در تمرین تیم ملی فرانسه شرکت کند و روزهایش را با درمان می‌گذراند. با این حال گفته می‌شود اما په به بازی روز جمعه مقابل تیم ملی آذربایجان می‌رسد و حتی دیدیه‌دشان سرمربی تیم ملی فرانسه نیز مصدومیت او را جدی ندانسته و تاکید کرده برای دو بازی مقابل آذربایجان و ایسلند روی کاپیتان تیمش حساب کرده است. این صحبت‌ها و اخبار اما برای اینکه نگرانی‌ها در مادرید از بین برود، اصلا کافی نیست. مدیران و هواداران باشگاه مضطربانه در انتظار هستند تا ببینند مصدومیت ستاره فرانسوی‌شان برطرف می‌شود یا به کابوسی بلندمدت برای این تیم تبدیل خواهد شد. باشگاه همچنین امیدوار است که امباپه در بازی‌های ملی بیش از اندازه تحت فشار قرار نگیرد تا خطر جدی‌تر شدن مصدومیت، او را تهدید نکند.

البته رئالی‌ها حق دارند که نگران مصدومیت امباپه باشند. آنها باید در بازگشت به لالیگا باید به استقبال سه بازی بزرگ بروند: دیدار با ختافه، یوونتوس و از همه مهم‌تر ال کلاسیکو. ژابی آلونسو برای عبور از این مقطع حیاتی به گل‌های امباپه نیاز دارد و غیبت احتمالی او می‌تواند تاثیر مستقیمی بر روند تیم بگذارد. به این ترتیب بازگشت کیلیان به مستطیل سبز بدون مصدومیت، به دعای اول این روزهای رئالی‌ها تبدیل شده است.

از سوی دیگر باشگاه به دنبال تقویت تیم نیز هست. شنیده می‌شود رئالی‌ها چشم به جذب رودری دارند و قصد دارند پیشنهاد هنگفتی را به منچسترسیتی ارائه کنند. رودری در سال ۲۰۲۴ درخشان ظاهر شد. او نقش ویژه‌ای در قهرمانی دوباره منچسترسیتی در لیگ برتر انگلیس و همچنین قهرمانی اسپانیا در یورو داشت. عملکرد او آنقدر درخشان بود که جایزه توپ طلا را نیز به دست آورد و حالا یک مشتری پروپاقرص و پولدار را مقابل خود می‌بیند که البته کار سختی برای انجام این انتقال دارند. این هافبک ۲۹ ساله پس از شروعی نسبتا آرام، به یکی از موفق‌ترین خریدهای تاریخ سیتی تبدیل شده است. آبی‌های منچستر با پرداخت ۶۲.۶ میلیون پوند (حدود ۸۵ میلیون دلار) و فعال کردن بند آزادسازی‌اش او را جذب کردند اما حالا ارزش او دستکم دو برابر آن مبلغ برآورد می‌شود. با این حال، مدیران سیتی قصد فروش او را ندارند و می‌خواهند رودری تا سال‌های آینده در اتحاد بماند.

رودری تا سال ۲۰۲۷ با آبی‌های منچستر قرارداد دارد. مدیران رئال هم که نشان داده‌اند برای بازیکنی که می‌خواهند صبر کردن را خوب یاد دارند، از حالا وضعیت رودری را زیر نظر دارند و امیدوارند که در تابستان آینده بتوانند پیراهنی با نام او را در باشگاه داشته باشند. رئالی‌ها می‌دانند سیتی ترجیح می‌دهد از فروش ستاره خود پول خوبی به جیب بزند تا اینکه صبر کند تا پایان قرارداد این بازیکن شاهد انتقال رایگانش باشد. در همین راستا رئالی‌ها در حال آماده کردن پیشنهاد هنگفتی هستند که تیم انگلیسی نتواند دست رد به آن بزند. شنیده می‌شود مبلغ پیشنهادی رئالی‌ها ۱۵۰ میلیون یورو خواهد بود. رقمی که نشان می‌دهد مدیران این باشگاه معتقد هستند او تا چه حد می‌تواند مهره‌ای کلیدی در ترکیب‌شان باشد و علاقه دیرینه‌شان را برای جذب این هافبک حفظ کرده‌اند. گفته می‌شود فلورنتینو پرز بر این باور است که رودری می‌تواند خط میانی رئال مادرید را برای سال‌های آینده بازسازی کند و جای خالی لوکا مودریچ و تونی کروس را پر کند. هرچند باید گفت فعلا اولویت موفقیت در همین فصل است و هواداران منتظرند تا تیم‌شان یک به یک رقبا را از پیش رو بردارد و جام قهرمانی را در پایان مسابقات بالای سر ببرد.

اتفاق روز

از تبعیض فدراسیون تا اتفاق ویژه در فوتبال زنان

مدیر خارجی در راه است؟

فوتبال و فوتسال زنان ایران سالی پرماجرا را سپری کرده و در ماه‌های پیش‌رو، روزهای جذاب‌تری هم در پیش است؛ چراکه در ۶ ماهه نخست ۱۴۰۴، زنان فوتسال ایران در جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۵ حاضر شدند و تیم ملی زنان فوتبال ایران هم در مسیر انتخابی جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۶ گام برداشت که فرجام عملکرد دو تیم متفاوت بود اما حضور در این رویدادها، دو دستاورد مهم داشت که برای زنان فوتسالیست، کسب سهمیه جام جهانی بود و برای زنان تیم ملی فوتبال هم بحث دومین حضور در تاریخ جام ملت‌ها!

تیم ملی فوتسال زنان ایران البته در جام ملت‌ها ناکام در ثبت هت‌تریک قهرمانی بود و رسیدن به سهمیه جام جهانی با کسب مقام سومی در جام ملت‌ها، مهم‌ترین دستاورد ملی‌پوشان در این عرصه بود اما با این وجود، زنان فوتبالیست عملکرد بهتری در راه انتخابی جام ملت‌ها داشتند و برای دومین بار در تاریخ توانستند به جمع ۱۲ تیم برتر قاره کهن صعود کنند. مسئولان فدراسیون فوتبال هم بعد از صعود تیم فوتسال زنان به جام جهانی و هم پس از راهیابی زنان فوتبالیست به جام ملت‌ها وعده‌های رنگارنگی دادند.

پاداشی که در حد وعده ماند

به گزارش فوتبال ۳۶۰، مدیران ارشد فدراسیون و در رأس آنها مهدی تاج، بارها وعده حمایت همه‌جانبه داد که فعلا وعده‌اش در حد حرف مانده و عملی نشده است؛ چراکه در طول ماه‌های گذشته حمایت قابل توجهی از فوتبال و فوتسال زنان در عرصه ملی انجام نشده که مشخصا به سیاست‌های کلی فدراسیون و رویکرد تاج برمی‌گردد. در این بین، آنچه بیش از همه به چشم آمد مرتبط با بحث پاداش صعود به جام جهانی برای زنان فوتسالیست و پاداش راهیابی به جام ملت‌ها برای زنان فوتبالیست بود که از سوی مسئولان فدراسیون وعده‌اش داده شد.

تبعیض علنی بین زنان و مردان

مسئولان فدراسیون در حالی که پاداش مصوب برای تیم ملی فوتبال مردان به ازای هر برد خارج از خانه پنج هزار و ۵۰۰ یورو و برای هر برد خانگی، سه هزار و ۵۰۰ یورو است، به تیم ملی زنان بابت سه برد در چهار مسابقه بیرون از خانه در مسیر انتخابی جام ملت‌ها به جای ۱۶۵۰۰ یورو، جمعا فقط ۲۰۰ یورو پاداش دادند که البته توأمان با پول توجیبی بود! در کنار این تبعیض آشکار، با توجه به دشواری مسیر طی شده و ثبت دومین حضور در تاریخ جام ملت‌ها، وعده پاداش ویژه داده شد که با گذشت سه ماه هنوز این وعده محقق نشده است.

پاداش‌هایی که فراموش شد

زنان فوتسالیست هم وضعیتی مشابه تیم ملی زنان دارند؛ چراکه بعد از راهیابی به جام جهانی، گفته شد که پاداش ویژه برای آنها در نظر گرفته شده اما به جز پاداش ۱۰۰ یورویی فرزین دبیری، عضو هیات رییسه فدراسیون که به هر کدام از اعضای تیم ملی زنان از جیب شخصی پرداخت کرد، هیچ پاداشی به زنان فوتسال ایران بعد از صعود به جام جهانی هم داده نشد! تبعیض مسئولان فدراسیون در راه پاداش دادن به تیم‌های زنان و مردان بر کسی علنی نیست و در حالی که پاداش‌های میلیاردی و البته حواله‌های خودرو به تیم‌های مردان داده می‌شود، فعلا فدراسیون از پرداخت پاداش‌های چندصد میلیونی به تیم‌های زنان هم عاجز مانده تا روی دیگری از استاندارد دوگانه مسئولان فدراسیون عیان شود!

تابوی بزرگ فوتبال زنان شکسته می‌شود؟

اما فدراسیون در حال شکستن یک تابوی بزرگ برای فوتبال زنان نیز هست.

فوتبال زنان ایران در سالیان گذشته در مسیر پیشرفت حرکت کرده و هرچند سرعت پیشرفت در این بخش، حلزونی بوده اما شمه‌های امیدوارکننده‌ای به چشم آمده است. در این بین، الزام باشگاه‌های بزرگ از جمله استقلال و پرسپولیس به تیمداری در فوتبال زنان از سوی «AFC» در مسیر صدور مجوز حرفه‌ای‌شان باعث شده تا بیش از پیش نگاه‌ها به سوی این عرصه شود و رسیدن خاتون به جمع هشت تیم برتر لیگ قهرمانان زنان آسیا و حضور تیم ملی زنان در جام ملت‌ها، جزو نمونه‌های پیشرفت در این عرصه در سالیان گذشته بوده است.

زنان فوتبال ایران یک رویداد مهم و ویژه را پیش روی خود دارند؛ جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۶، تورنمنتی که به میزبانی کشور استرالیا از ۱۰ اسفند ۱۴۰۴ تا یک فروردین ۱۴۰۵ برگزار خواهد شد و تیم ملی زنان ایران باید با استرالیا، کره جنوبی و فیلیپین در مرحله گروهی این رقابت‌ها پیکار داشته باشد.

یکی از مهم‌ترین نقدها به مرضیه جعفری (که با حفظ سمت هدایت خاتون و تیم ملی را برعهده دارد) و البته مسئولان فدراسیون فوتبال، بحث ضعف کادر فنی تیم ملی زنان بود؛ چرا که در مقطع فعلی، هیچ دستیاری به صورت رسمی در کنار جعفری حضور ندارد که این مساله خود اتفاق عجیبی محسوب می‌شود و صرفا هوتن نگاری در نقش آنالیزور و محمد حبیبی در قامت مربی دروازه‌بان در کادر فنی تیم ملی زنان حضور دارند. مرضیه جعفری یک درخواست ویژه را مطرح کرده که اجابت این درخواست می‌تواند آغازکننده یک تحول ویژه و تاریخی در فوتبال زنان ایران باشد!

جعفری با توجه به نیاز فوتبال زنان ایران به دانش روز دنیا و استفاده از مربیان خارجی، پیگیر انتخاب مدیر فنی خارجی برای تیم ملی زنان است که گفته می‌شود او گزینه مورد نظر خود را به مهدی تاج معرفی کرده است. جعفری با توجه به وضعیت فوتبال ملی زنان و گزینه‌های در دسترس، چهره شاخصی را هم به تاج معرفی کرده که گفته می‌شود فعلاً رئیس فدراسیون فوتبال واکنشی به درخواست مرضیه جعفری نداشته اما بی‌شک اجابت درخواست او می‌تواند یک تابوشکنی بزرگ باشد و تغییر و تحولات گسترده‌ای را در فوتبال زنان ایران رقم بزند.